

Til nr. 3

Henvisningen i den eksisterende dispensationsbestemmelse, § 8, stk. 3, til § 10, stk. 2, om beskyttelse af sikkerhedsrepræsentanten mod afskedigelse og anden forringelse af arbejdsforholdene udgår, da bestemmelser herom ikke kan fraviges som følge af artikel 7, stk. 2, og præambelen i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.

Til nr. 4

Den nuværende formulering af arbejdsmiljølovens § 74, stk. 3: »Arbejdsministeren *fastsætter* regler om betaling ...«, kan fortolkes som værende præceptiv, hvorefter arbejdsministeren nok kan ændre men ikke ophæve nugældende gebyrbestemmelser.

Den foreslåede ændring: »Arbejdsministeren *kan fastsætte* regler om betaling, ...« har til formål at præcisere, at arbejdsministeren har valgfrihed og således også helt eller delvist kan ophæve gældende gebyrbestemmelser.

Til nr. 5

Ændringen sker af rent ordensmæssige hensyn i lyset af den modernisering, der med lov nr. 573 af 19. december 1985 er gennemført af straffelovens regler om tavshedspligt. Straffelovens § 264 b blev i den forbindelse ophævet. Den ved samme lov indsatte § 152 b, stk. 1, viderefører til dels indholdet af § 264 b.

Til nr. 6

Ændringen sker af rent ordensmæssige hensyn. Den eksisterende formulering omfatter således også § 17, stk. 3, som er en bemyndigelsesbestemmelse. Det fremgår af arbejdsmiljølovens § 84, at straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af de forskrifter, der udstedes i henhold til loven, herunder § 17, stk. 3, fastsættes i de respektive forskrifter.

Til nr. 7

Ændringen sker af rent ordensmæssige hensyn.

Til nr. 8

Efter den nugældende affattelse af arbejdsmiljølovens § 86 kan der pålægges aktieselskaber, anpartselskaber, andelsselskaber eller lignende samt staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, der er omfattet af § 60 i lov om kommunernes styrelse, strafansvar.

Straffelovens § 26, stk. 1, medtager i forhold til juridiske personer også interessentskaber, foreninger, fonde og boer. Endvidere omfatter bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v., jf. § 26, stk. 1, efter § 26, stk. 2, også enkeltmandsejede virksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i § 26, stk. 1, nævnte selskaber. Det betyder bl.a., at leverandører, installatører, reparatører, planlæggere m.fl. også efter omstændighederne vil kunne straffes efter reglerne om ansvar for juridiske personer, uanset de er organiseret som et enkeltmandsejet selskab. Der er her tale om en udvidelse i forhold til den affattelse § 86 har i dag.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1997.